

**R. P. Ildephonsi Peñafiel E' Societate Jesu, Quondam In
Cusquensi Collegio Sacrae Theologiae Primarij
Antecessoris ... Theologia Scholastica Naturalis**

Peñafiel, Alonso

Lugduni, M.DC.LXXIIX.

6. Aliud Argumentum principale ponitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95892](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95892)

cum forma. Secundum est exercitium illius capacitatis, v. g. ipsa receptio, seu unio, & utrumque medium unendi attingit intrinsece utrumque extremum unium, & permanet cum illo, & nullo modo pugnat cum aliquo ex illis extremis alias pugnet, & non pugnet cum illo; pugnet ut vos dicitis, non pugnet, quia attingeret utrumque, & educeret ad perfectionem illius: ergo omne medium formale unendi duo extrema inter se neque debet esse oppositum alicuius extremi, vniibilis per ipsum, neque debet pugnare cum ipsis neque destrui per adventum illorum, sed potius ita debet convenire cum ipsis, ut uniat utrique extremo, & simul permaneat cum ipso.

53 Minor prima, & præcipua ex supra late dictis patet manifeste, quia existentia ratione sua possibilitatis potest produci à Deo, & de facto ratione illius producit à Deo: sed in tantum producit à Deo existentiam in quantum terminat intrinsece actionem divinam productivam existentiae, & in tantum terminat actionem illam in quantum existentia per modum termini uniat intrinsece tali productione: ergo possibilitas est ratio formalis sub qua uniat existentia cum actione productiva Dei, vel quare uniat cum ipsa: sed ratio formalis quare uniat cum alio est medium formale unendi utrumque extremum: ergo possibilitas est medium formale unendi existentiam intrinsece cum actione productiva Dei.

54 Vigetur, omnis potentia, seu capacitas passiva per quam unum extremum est aptum, & capax unendi se cum altero, est medium formale talis unionis, saltem in actu primo; ideo enim potentia obediendialis, quam habebat humanitas Christi ad unionem hypostaticam, & quam habet anima ad unionem cum gratia sunt media formalia ad talem unionem, quia reddunt animam, & humanitatem aptam, & capacem ad talem unionem: sed possibilitas existentiae est capacitas, seu potentia passiva per quam redditur existentia vniibilis cum actione divina, quia ex vi illius redditur producibilis à tali actione, & producibile ut producibile est vniibile, sicut productum est unum cum actione, cum autem ex vi possibilitatis reddatur existentia capax, ut producat, & dicitur capax ut uniat utrumque, sicut è contra, impossibilitas quam habet chimæra redditur inæpabilem, ut uniat utrumque actione divina, & producat à Deo: ergo possibilitas existentiae est medium formale unendi existentiam cum actione divina.

SUBSECTIO VI.

Aliud argumentum principale ponitur.

55 **O**Via si possibilitas esset negatio existentiae, & contradictorium illius esset repugnantia ad existendum, vel esset repugnans existentiae: sed repugnantia ad existendum realiter est impossibilitas, & impossibilitas non est possibilitas: ergo negatio existentiae non est possibilitas, nec potest esse. Minor est evidens, quia sicut possibile est quod non repugnat existere, vel non repugnantia existendi, sic impossibile est quod repugnat, vel est repugnans existere: unde sicut possibilitas, quia constituit possibile in esse non repugnantis existere est non repugnantia ad existendum, ita similiter impossibilitas, quia constituit impossibile in

esse repugnantis existere, est repugnantia ad existendum, v. g. identitas Dei cum creatura est impossibilitas opposita possibilitati, & incompatibilis cum illa in una & eadem entitate, sicut impossibile est quod idem sit rationale, & irrationale: ergo repugnantia respectu existentiae est impossibilitas, & non possibilitas existentiae. Maior sic demonstratur, oppositio contradictoria est repugnantia summa, & immediata duorum, quorum unum est negativum, & alterum positivum, tam in ordine ad identitatem inter se quam in ordine ad existendum in uno subiecto simul cum tali impossibilitate, ut nec per potentiam Dei absolutam possit aliter evenire, vel tolli hæc repugnantia, & impossibilitas, & ideo summa, & maxima omnium repugnantiarum nuncupatur: sed possibilitas est negatio existentiae, & sic est contradictorium negativum illius: ergo est summa, & maxima repugnantia existentiae, & talis negatio est summa, immediata, & maxime repugnans existentiae.

Vigetur clarius, quia formalis repugnantia 56 quæ datur in contradictorio negativo respectu positivi, v. g. in negatione existendi respectu illius non est per aliquid distinctum superadditum supra terminum negativum, quia neque est alia negatio, cum eadem ratio sit huius, quam primæ negationis, nec entitas positiva tam relativa quam absoluta, quia positivum non fundatur, nec subterminatur in negativo, & ultimo, quia est immediata repugnantia, & oppositio, quia contradictorium negativum non opponitur contradictorio positivo mediante aliquo, ut ex terminis patet, & supra de unitate late demonstratum manet: ergo repugnantia negationis respectu positivi, cum non sit positiva ratio in negativo, quia idem non est sibi oppositum, nec ali-quod medium distinctum inter negationem, & positivum restat necessario ut sit ipsa ratio negationis formaliter quæ est contradictorium positivum formaliter; unde evidenter sequitur, negationem existentiae esse ipsam formalissimam repugnantiam, & oppositionem ad existendum, vel ad existentiam, sicut & distinctio formaliter negationis respectu positivi contradictorii est formalissima ipsa negatio sine aliquo addito, ut supra late probatum manet: sed repugnantia ad existendum, & repugnantia maxima existentiae est impossibilitas in sententia omnium, etiam adversariorum: ergo negatio existentiae, quæ quia contradictorium est illius, est summa, maxima, & immediata repugnantia existentiae, & ad existendum erit ex se, & quantum in se impossibilitas maxima existendi; unde in illo subiecto, in quo datur quantum est ex se, & in quantum est sibi, reddit illud impossibile respectu illius, quare nullo modo possibilitas ad existendum erit.

Vigetur, in chimæra impossibilitas nihil est 57 aliud, quam quod sit negatio intrinseca existentiae, & sic quod sit repugnantia, ut coniungatur chimæra cum existentia realiter, quia idem est chimæra, ac illa repugnantia ad existendum, ut adversarij explicant; unde ipsa per se uniat utrumque esse est repugnantia ut existat, & ut uniat utrumque ipsa existentia sive media unione intrinseca, sive identitate, sive extrinseca coexistentia, & connexionem utriusque, media qua reddatur chimæra intrinsece aut extrinsece existens; sed in contradictorio negativo, scilicet negatione existentiae est summa & immediata repugnantia, ut coniun-

Quæst. I. Quid sit possibile formaliter. 423

gatur cum existentia, siue per identitatem, siue per unionem physicam, siue saltem per extrinsecam simultaneam coexistentiam à parterei, quia statim ac verificatur existentia est actu à parte rei verificatur non est negatio existentie à parte rei: ergo in negatione existentie datur illa impossibilitas, & repugnantia, quæ in chimæra datur ad existendum: ergo est impossibile ut chimæra quantum est ex parte sua, quia illa repugnantia non distinguitur realiter ab ipsa negatione existentie: ergo non potest esse possibilitas, quia impossibile est quod idem sit possibilitas, & impossibilitas existentie.

SUBSECTIO VII.

Solutio Adversariorum refutatur.

⁵⁸ Hoc præfens, & supradicta argumenta, quæ mihi denuo excogitaveram ad funditus labefactandum, & quæ Author huius opinionis non viderat, aliqui eius discipuli solvere nixi sunt solutionibus supra positis, quas supra evidenter refutavimus, simili autem pertinacia præfens argumentum in huncmodum solvunt, & his verbis. Distinguo maiorem, esset repugnantia ad existendum intransitive concedo maiorem, transitive, & per modum puræ negationis, nego maiorem, & distingo minorem; sed repugnantia ad existendum est impossibilis, repugnantia per modum privationis, & intransitive nego minorem, repugnantia per modum negationis puræ tam transitive, quam intransitive concedo minorem.

⁵⁹ Sed contra manifeste, quia secundum tuam solutionem etiam chimæra erit non repugnantia, seu non repugnabit existere transitive, quia illud non repugnat existere transitive cuius connotatum non repugnat existere intransitive: sed connotatum chimære non repugnat existere intransitive: ergo chimæra non repugnat existere transitive. Maior est definitio non repugnantie transitive; probatur minor, connotatum chimære est existentia rei: sed existentia rei non repugnat existere intransitive, alias non esset existentia: ergo connotatum chimære non repugnat existere, intransitive. Maior est evidens, quia vel connotatum chimære est possibilitas quod negamus, vel est impossibilitas, & tunc sequitur quod una negatio excludat aliam, quod etiam negamus: ergo connotatum chimære est existentia.

⁶⁰ Deinde sic insurgo, quia idem respectu eiusdem non potest esse repugnantia, & non repugnantia: sed contradictorium existentie ex se, & per se est repugnantia existentie, quia est maxima oppositio illius: ergo simul non potest esse non repugnantia existentie eiusdem, quia alias esset affirmatio, & negatio respectu eiusdem; unde in eadem ratione verificarentur duo contradictoria simul vera; unde idem simul esset, & non esset, quod est contra evidentissimum principium metaphysicum, tum sic possibilitas de se, siue per identitatem, siue per unionem, siue per connexionem, siue primario, siue secundo est non repugnantia ad existendum, & ideo possibilitas formaliter constituit existentiam in esse non repugnantis existere; nam si interrogas, Quid est existentia possibilis sine dubio respon-

debitur tibi ab adversariis, est existentia, quæ non repugnat, aut non implicat esse, unde creatura possibilis per id ipsum per quod constituitur in esse possibilis constituitur in esse non implicantis, seu non repugnantis existere, quod demonstratur ex definitione omnipotentie, quæ est virtus, quæ potest facere omne, quod non implicat contradictionem; vel quod non repugnat existere, ubi per illud, quod non implicat, & quod non repugnat explicatur obiectum omnipotentie, quia definitio illius est connotando obiectum proprium omnipotentie; nam definitur in ordine ad proprium obiectum eo modo quo omnes potentie; sed obiectum omnipotentie est possibile formaliter: ergo possibile formaliter est non repugnans existere, quare si adhuc per intellectum præcindas ab obiecto omnipotentie omnem quæcumque aliam formalitatem, & solum relinquis in illo esse non repugnans existere manebit, in esse obiecti omnipotentie, quod poterit sine dubio omnipotentia producere: sed id quod potest omnipotentia producere est possibile: ergo formalissime, id quod non repugnat existere est possibile, quia id formalissime, & præcise est impossibile sine vilo alio requisito quod potest produci à Deo: sed id formalissime, & præcise sine alio requisito potest produci à Deo quod non implicat existere: seu quod non repugnat existere per existentiam creatam: ergo id formalissime, & præcise sine vilo alio addito est possibile, quod formalissime est non repugnans existere: sed non repugnans existere constituitur formalissime per non repugnantiam ad existendum: ergo possibile constituitur formaliter per non repugnantiam ad existendum, quia quando aliqua extrema sunt vnum formalissime, ut disgregativum visus, & album constituuntur per eandem formalissimam rationem, & non per aliam: unde per eandem albedinem formalissime constituitur album, & disgregativum visus: sed non repugnans existere, & possibile formalissime sunt idem: ergo per eandem formalitatem constituitur possibile, ac non repugnans existere: sed possibile constituitur per possibilitatem: ergo per eandem possibilitatem constituitur non repugnans existere: ergo possibilitas est non repugnantia ad existendum siue primario, siue secundo, siue identice, siue formaliter; atqui contradictorium existentie seu negatio existentie est maxima, & immediata repugnantia existentie: ergo non potest esse possibilitas. Patet consequentia, quia possibilitas est non repugnantia ad existendum, & negatio existentie est repugnantia existentie: sed eadem formalitas non potest esse negatio, & affirmatio eiusdem, ac proinde non potest esse simul repugnantia existentie, & negatio repugnantie existentie: sed non repugnantia existentie est negatio repugnantie existentie: ergo eadem possibilitas, quæ est non repugnantia existentie, non potest esse simul primaria repugnantia existentie, quia alias idem esset affirmatio, & negatio eiusdem simul: sed negatio seu contradictorium existentie est primario repugnantia existentie: ergo possibilitas non est negatio, seu contradictorium existentie.

Si autem iterum Respondeas eandem possibilitatem posse esse repugnantiam existentie intransitive, & simul non repugnantiam existentie transitive, ratione cuius distinguitur possibilitas